

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-126

05.02.2016

Прем'єр-міністру України

ЯЦЕНЮКУ А.П.

Шановний Арсенію Петровичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Вілкула О. Ю., оголошений на засіданні Верховної Ради України 5 лютого 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.;
матеріали на 2 арк.

З повагою

В. ГРОЙСМАН

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

вих. № 16020201
від 02 лютого 2016 р.

Прем'єр-міністру України
Арсенію Петровичу Яценюку

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2, Кабінет
Міністрів України

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

в порядку ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України»

Щодо забезпечення за рахунок коштів Бюджету України виплати заборгованості по соціальній державній допомозі у розмірі 30% мінімальної пенсії за віком до пенсії дітям війни відповідно до наявних рішень суду та відповідних рішень Європейського Суду з прав людини

Шановний Арсеніє Петровичу!

До мене, як до народного депутата України, надходять численні прохання громадян щодо допомоги у вирішенні їх питання виплати щомісячної соціальної державної допомоги у розмірі 30% мінімальної пенсії за віком до пенсії дітям війни за 2007-2012 роки.

Відповідно до статті 1 Закону України № 2195-IV від 18 листопада 2004 року «Про соціальний захист дітей війни» заявники мають статус «дитини війни». Згідно зі статтею 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни», з 1 січня 2007 року їм повинна виплачуватись щомісячна соціальна допомога у розмірі 30 відсотків мінімальної пенсії за віком.

Мінімальна пенсія за віком, відповідно до ст. 28 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», встановлюється у розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Відповідно до п. 2.1. Постанови правління Пенсійного фонду України «Про затвердження Положення про управління Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києва та Севастополі,

Положення про управління Пенсійного фонду України в районах, містах і районах у містах” від 30 квітня 2002 року № 8-2, основним завданням органів Пенсійного фонду України є забезпечення своєчасного і в повному обсязі фінансування та виплати пенсій, допомоги на поховання та інших виплат, які згідно із законодавством здійснюються за рахунок коштів фонду та інших джерел, визначених законодавством. Таким чином, виплата надбавки до пенсії мала здійснюватись Пенсійним фондом України.

Заявниками було направлено письмове звернення до Управління Пенсійного фонду України з запитом про фактично здійснені виплати и з вимогою здійснити нарахування належної заявникам – як дитині війни, соціальної державної допомоги у розмірі 30 відсотків від мінімальної пенсії за віком починаючи з 2007 року та забезпечити її виплату.

Не зважаючи на те, що згідно з частиною 2 статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов’язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, відповідач, діючи, як орган владних повноважень, відмовив мені у моєму гарантованому ст. 6 Закону праві, посилаючись на норми Постанови Кабінету Міністрів України від 28.05.2008 р. Вважаю, що відмова Управління Пенсійного фонду України є незаконною, оскільки відповідно до частини 2 статті 3 Закону, державні соціальні гарантії дітям війни, встановлені цим законом, не можуть бути обмежені або скасовані іншими нормативно-правовими актами.

Також важливо зазначити, що ст. 22 Конституції України передбачено, що при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод. Рішенням Конституційного Суду України № 10-рп/2008 від 22.05.2008 р. було беззаперечно визначено, що “Конституція України не надає закону про Держбюджет вищої юридичної сили стосовно інших законів... законом про Держбюджет не можна вносити зміни до інших законів, зупиняти їх дію чи скасовувати їх, оскільки з об’єктивних причин це створює суперечності у законодавстві, і як наслідок – скасування та обмеження прав і свобод людини і громадянина. У разі необхідності зупинення дії законів, внесення до них змін і доповнень, визнання їх не чинними, мають використовуватися окремі закони”.

Відповідно до позиції Європейського Суду у справах “Кечко проти України”, “Бурдов проти Росії”, № 59498/00, пар. 35, ECHR 2002-III (mutatis mutandis), Yvonne van Duyn v. Home Office (Case 41/74 van Duyn v. Home Office) принцип юридичної визначеності означає, що зацікавлені особи повинні мати змогу покладатися на зобов’язання, взяті державою, навіть якщо такі зобов’язання містяться у законодавчому акті, який загалом не має автоматичної прямої дії. Така дія зазначеного принципу пов’язана з іншим принципом – відповідальності держави, який полягає у тому, що держава не може посилатися на власне порушення зобов’язань для запобігання відповідальності. При цьому, якщо держава чи орган публічної влади схвалили певну концепцію, в даному випадку це надання соціальної допомоги, така держава чи орган вважатимуться такими, що діють протиправно, якщо вони відступлять від такої політики чи поведінки, зокрема, щодо фізичних осіб без завчасного

повідомлення про зміни в такій політиці чи поведінці, оскільки схвалення такої політики чи поведінки дало підстави для виникнення обґрунтованих сподівань у фізичних осіб стосовно додержання державою чи органом публічної влади такої політики чи поведінки.

Тобто, з врахуванням зазначених норм Конституції України і Рішень Конституційного суду України, зміна розмірів виплат, встановлених ст. 6 Закону “Про соціальний захист дітей війни” є явно неконституційною. А з врахуванням зазначеної позиції Європейського суду – також і такою, що не відповідає нормам міжнародного права, схваленим Україною, зокрема не відповідає вимогам Європейської “Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод” і протоколів до неї.

Таким чином, відмова Управління Пенсійного фонду України у здійсненні перерахунку та виплаті заявникам соціальної державної допомоги, передбаченої статтею 6 Закону, є протиправною і такою, що суперечить Конституції та законам України, порушує їх права на соціальний захист.

Наводимо конкретний знаковий випадок: до мене, як до народного депутата України звернулася пенсіонерка [REDACTED] з міста [REDACTED] яка має статус дитини війни. [REDACTED] має позитивне рішення суду щодо порушення її прав отримання соціальної виплати згідно статусу дитини війни. На сьогоднішній день заборгованість Пенсійного фонду по описаному її конкретному випадку складає 1692 гр. 39 коп. Пенсія громадянки [REDACTED] складає 1192 грн. 69 коп. Як і у більшості пенсіонерів матеріальний стан жінки жахливий. Держава не має стояти осторонь таких випадків. Якщо є закон, уряд повинен знайти шляхи для його виконання, тим більше за наявності відповідних рішень суду з цього питання на користь пенсіонерів. Треба зазначити, що її чоловік – [REDACTED] помер, не дочекавшись виплати йому подібної заборгованості загальною сумою 1400 грн.

Керуючись ст. ст. 15, 17, 19 Закону України «Про статус народного депутата України»,

прошу:

забезпечити за рахунок коштів Бюджета України на 2016 рік виплати заборгованості по соціальній державній допомозі у розмірі 30% мінімальної пенсії за віком до пенсії дітям війни відповідно до наявних рішень суду, відповідно до рішень Європейського Суду з прав людини включно.

Додаток: копія звернення громадянки [REDACTED] на 2-х арк. в 1-му екз.

З повагою
Народний депутат України

 О.Ю.Вілкул
(посвідчення № 161)